

CZĘŚĆ VII: PRZEŻYWAĆ PRZYMIERZE Z PANEM



**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

Masz czas

Naszego przyjaciela Edwina spotkaliśmy niespodziewanie, idąc chodnikiem. Od dawna już się nie widzieliśmy. Spontaniczna, serdeczna rozmowa, mnóstwo rzeczy do powiedzenia, przeszkodą w spotkaniu były tylko nasz pośpiech i natłok „goniących nas zajęć”. W pewnym momencie Edwin zaproponował: „Przyjdźcie wieczorem! Zaparzymy dobrej herbaty i porozmawiamy”. – „Wiesz, dzisiaj nie mamy czasu” – odrzekłem. Usłyszałem na to: „Nie mów, że nie masz czasu, bo każdy z nas ma go codziennie tyle samo. Powiedz, że nie masz go dla mnie”. Najpierw poczułem się nieswojo po tak zwróconej uwadze. Szybko jednak z wdzięcznością odkryliśmy, że jest to zaproszenie... do świadomego przeżywania danego nam czasu.

Do
refleksji

Jak wykorzystujemy dany nam czas? Jeżeli stanęliśmy kiedyś przed ołtarzem, by ślubować miłość drugiej osobie, to priorytetem powinno być wspólne przeżywanie życia. Kiedy w naszej rodzinie rodzą się dzieci, jako odpowiedzialni rodzice poświęcamy im zwykle znaczną część naszego czasu. Utrzymanie rodziny też wymaga od nas czasu – na pracę zarobkową, obowiązki domowe. Rozwijanie relacji miłości i przyjaźni nie byłoby możliwe bez tych wszystkich ważnych chwil, które innym ludziom poświęcamy. Ile zatem znajdujemy czasu, aby jako małżonkowie wspólnie budować relację z Panem Bogiem, który jest Miłością?

W *Radiografii małżeństwa* znajdujemy taki oto opis codzienności pierwszych małżonków wyniesionych do chwały ołtarzy: „Wszystko przeżywali razem, razem wypoczywali, chodzili na Mszę Świętą i przyjmowali Komunię. Łączyła ich lektura duchowa i dyskusja nad przeczytanymi tekstami, łączyła ich wspólna pasja poznania w świetle Prawdy. (...) Zwykłe codzienne życie złożone z drobnych spraw, tysięcy myśli, spostrzeżeń, refleksji. Życie, które nieustannie się rozwijało i wzbogacało w głąb, wszcz i wzwyż. Życie złożone z tysięcy różnorodnych zajęć, wspólnych dążeń i pragnień oraz niezliczonych małych radości, którymi się naprawdę rozkoszowaliśmy. Życie totalnej jedności, *ut unum sint* (J 17, 22)”.

Zadanie

Zrób dzisiaj rachunek sumienia z czasu. Odpowiedz sobie na pytanie, ile czasu poświęcasz na przybliżanie się do Pana Boga, na budowanie małżeństwa; pomyśl, co Cię oddala od tego, co najważniejsze.